

LA NIT DEL PEIX KIWI

TEXT I DIRECCIÓ JOSEP JULIEN

16/10 — 03/11/24

MONTJUÏC. ESPAI LLIURE

El lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DEL DIRECTOR — 5

ENTREVISTA: JOSEP JULIEN — 6

LA CRÍTICA N'HA DIT... — 8

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA — 9

ROAD MOVIES I HISTÒRIES D'ACTORS

PRECARIETAT ALS ESCENARIS

BIOGRAFIES — 11

FITXA ARTÍSTICA I INFORMACIÓ PRÀCTICA — 13

SALA DE PREMSA — 14

Estrenat el 2023 a la Sala Flyhard, arriben a l'Espai Lliure les confessions d'un actor que toca fons: un retrat del món teatral barceloní en un *thriller* intimista entre la comèdia i el drama. Amb Santi Ricart.

Una nit, el peix kiwi de la peixera de casa se'l mira directament als ulls i se li revela com una profecia. Atrapat de fa temps en un laberint de frustracions professionals i personals, tip de tot el que l'envolta i de la vida a què s'ha vist abocat, decideix prendre les regnes i fugir endavant. Res no tornarà a ser igual, pensa, ara ve el meu cop de sort. Però, és clar... tampoc cal que ens enganyem, que això no és una pel·lícula de Hollywood ni ell cap heroi a la fuga.

© Juanjo Marín

SINOPSI

Una nit, el peix kiwi de la peixera de casa se'l mira directament als ulls i se li revela com una profecia. Atrapat fa temps en un laberint de frustracions professionals i personals, tip de tot el que l'envolta i de la vida a què s'ha vist abocat, decideix agafar les regnes i fugir endavant. Res no tornarà a ser igual, pensa, ara ve el meu cop de sort. Però, és clar... tampoc cal que ens enganyem, que això no és una pel·lícula de Hollywood ni ell un heroi a la fuga.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/la-nit-del-peix-kiwi

EN PARAULES DE L'AUTOR I DIRECTOR

La nit del peix kiwi és una mentida, una fugida endavant, una via morta. Algú ha quedat atrapat dins d'aquesta història com una mosca en una teranyina, algú que se'ns assembla bastant. I no, fugir o mentir no són opcions vàlides pel pobre paio. La ficció és només un barri de la realitat, i al nostre desesperat protagonista li costarà Déu i ajuda trobar el camí per arribar al centre. A estones thriller, a estones comèdia i a estones melodrama, aquesta peça explora les debilitats que ens converteixen en els éssers patètics i meravellosos que som. Seguir les aventures i desventures d'un mentider, d'un professional de la ficció, pot tenir premi. Existeix la possibilitat que arribem a descobrir en algun moment, amagades en els racons més inesperats d'aquesta pel·li d'estafadors, minúscules i precioses partícules de veritat de la bona.

Josep Julien

ENTREVISTA A JOSEP JULIEN

D'on va sorgir la idea de *La nit del peix kiwi*?

Neix de trobades esporàdiques que hem tingut amb el Santi per, senzillament, gaudir de la nostra companyia al voltant d'una cervesa. Ens coneixem des de fa molts anys. En aquest tipus de trobades no es pot evitar reflexionar, sempre des d'un punt de vista irònic i distès, sobre la volatilitat del nostre sector. També sobre la situació que es genera en els actors quan passen d'una certa edat, i ja no et dic les actrius. Quan tens feina no tens ni un minut i, quan no en tens, els tens tots. Sempre estàs entre canviar-te el parquet o que et tallin la llum. O et mors de gana o et mors de son. Parlant d'aquests moments més baixos, dels moments de crisi que passen els actors —o la immensa majoria dels actors— i partint de les ganances mútues que teníem de treballar junts.

El Santi em va dir que tenia unes notes sobre les seves vivències dins de la professió des que va començar. Són unes vivències que van bastant lligades al Teatre Lliure perquè ell va començar en època d'en Fabià Puigserver fent *Les noces de Fígaro* i *Terra baixa*. Ell ha portat una mena de dietari més de com ell ha filtrat totes aquestes experiències a nivell personal que de les coses que li han passat en sí. Algun dia, tenia la idea de convertir tot aquest material en una peça, en un solo, en un monòleg.

Em va dir "llegeix-t'ho tu que escris i a veure si li dones forma". Era un text molt interessant però li vaig dir que poca cosa podia fer perquè un material tan personal que jo ho veia més en una altra forma: no en forma d'un monòleg teatral sinó en forma d'una xerrada, d'un col·loqui on aleatòriament ell pogués acudir als seus records i transmetre'ls en una mena de diàleg amb qui el volgués escoltar. Però sí que el riu de fons que corria per aquelles notes que vaig llegir em va suggerir un personatge que jo considerava que podia ser atractiu. Es tracta d'un actor que s'ha retirat per força i que està treballant a la grua municipal. Un dia, per casualitat, ve un director estranger a fer un muntatge pel Grec com a convidat especial. Com que no coneix ningú de l'*star system* que tenim muntat aquí decideix convocar absolutament tothom a fer un càsting. A ell, tot i

que fa temps que està retirat, també el convoquen. A partir d'aquí es provoca una sèrie de malentesos: ell s'equivoca, diu una mentida molt grossa un cop s'ha fet el càsting i això dona peu a l'inici d'una peripècia en forma de *road movie* i de *thriller*.

Què voleu que rebi el públic?

Tenim l'única intenció d'enganxar el públic amb l'hora i trenta minuts que dura l'acció de la peça i que es preguntin què ve a continuació, què li passarà a aquest personatge, com acabarà, quin desenllaç tindrà aquesta història tan complexa que estem plantejant... Més enllà d'això, amagades dins de la peça, hi ha algunes càrregues de profunditat que nosaltres pretenem que els explotin als espectadors ja de camí cap a casa i els convidin a tenir un debat.

Com per exemple?

Hem amagat perles, algunes amb càrregues de profunditat, que amaguen cert pensament filosòfic i que donen gruix a la funció. Coses que tenen a veure amb els conceptes de veritat o mentida, de com aboquem la vida o com projectem en la nostra vida tot d'expectatives que, si no es compleixen, ens condueixen a viure-la amb una frustració que ens podíem haver estalviat perfectament.

També una determinada mirada sobre el sector teatral, sobre la nostra professió, que no deixa de ser una metàfora de la vida. Igual que el teatre és un mirall de la societat, el personatge que interpreta el Santi Ricart pot ser un mirall per qualsevol de nosaltres.

També ens agrada pensar que aquesta funció ens convida a equivocar-nos, a donar-nos permís a nosaltres mateixos per anar-la cagant contínuament i fer d'aquest equivocar-nos un aprenentatge. Com deia Samuel Beckett, equivoca't una altra vegada, equivoca't millor, torna-ho a intentar. El personatge de *La nit del peix kiwi* ho fa bastant, això. És un tio que s'equivoca constantment, que la bola de neu en la seva aventura es va fent cada vegada més gran, però que s'adona que és l'única manera d'anar pel món. No pots anar pensant que la clava sempre, sinó que normalment, les coses van malament.

També ens agrada pensar que hi ha amagada una certa teoria sobre en què pot consistir la redempció en la vida de les persones un cop han tirat per camins que no tocaven. Hi ha altres coses, però tampoc cal desvetllar-ho tot aquí. És una obra multicapa: hi ha una primera capa molt distreta que fa que la gent ho visqui amb joia i unes altres línies que van una mica amagades i que esperem que contribueixin a fer la recepció de l'espectacle.

Quina vinculació té el muntatge amb el Teatre Lliure?

Com que el personatge és un actor sense feina i frustrat, l'espai on té lloc aquest càsting és el Teatre Lliure de Montjuïc. Ell es passeja per les seves instal·lacions, es creua amb alguns dels seus treballadors històrics... L'acció de la peça, més enllà d'això, té també com a referència el barri del Poble-sec, alguns restaurants emblemàtics de la professió o locals de restauració propers al Lliure. Ell s'hi passeja de nit i de dia per allà al costat. La presència de l'edifici, per ell, té una sèrie de significats. De nit, el veu com una ombra terrible i negra. En canvi, de dia, com un lloc lluminós i magnífic on ell desitja pertànyer. No és l'element central però el Lliure juga un personatge dins la funció.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

A mans de Ricart, el text adquireix una dimensió extraordinària de forma que autor i actor es retroalimenten per oferir una creació d'un nivell altíssim.

Marc Sabater, Recomana

L'obra la protagonitza Santi Ricart, l'instigador del text, amb gran solvència. En tot moment, sentim una espècie de pena i llàstima per aquest actor vingut a menys.

Martí Figueras, Núvol

Ricart és un narrador excepcional, amb una interpretació que enganxa l'espectadora, l'anima a quedar-se fins al final.

Sílvia Moreno, Teatre Barcelona

Un perdedor interpretat amb carisma i precisió per Santi Ricart, que assumeix la narració com una forma gairebé de reviviscència.

Ana Prieto Nadal, Recomana

Santi Ricart cavalca en una ficció divertidament desmesurada.

Jordi Bordes, Recomana

Una peça original, un xic passada de voltes, no gaire comuna a la nostra cartellera, interpretada per un Santi Ricart excel·lent que fa molt bé el paper de boig lúcid, a qui tot ja li és igual.

Andreu Gomila, Timeout

Un text brillant i amb una interpretació immensa.

Elia Tabuenca, Espectáculos BCN

Una peça rodona, que resulta una bona proposta teatral, amb tots els ingredients d'una bona història.

Magí Camps, La Vanguardia

Una confessió a cau d'orella que exigeix a Ricart desplegar tota una gamma de recursos.

Santiago Fondevila, diari ARA

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Road movies i històries d'actors

- *Història de l'últim crisantem*, de Kenji Mizoguchi (1939)
- *The Grapes of Wrath*, de John Ford (1940)
- *All about Eve*, d'Alfred Newman (1950)
- *La strada*, de Federico Fellini, (1954)
- *A bout de souffle*, de Jean-Luc Godard (1960)
- *Il sorpasso*, de Dino Risi (1962)
- *Bonnie & Clyde*, d'Arthur Penn (1967)
- *Alice in the cities*, de Wim Wenders (1974)
- *El viaje a ninguna parte*, de Fernando Fernán Gómez (1986)
- *Je hais les acteurs*, de Gérard Krawczyk (1986)
- *Wild at Heart*, de David Lynch (1990)
- *Thelma & Louise*, de Ridley Scott (1991)
- *True Romance*, de Tony Scott (1993)
- *Falling Down*, de Joel Schumacher (1993)
- *Les acteurs*, de Bertrand Blier (2000)
- *The Actors*, de Connor McPherson (2003)
- *Variety Studio: Actors on Actors*, TV Series (2014)
- *Drive my Car*, de Ryūsuke Hamaguchi (2021)

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Precarietat als escenaris

Article publicat per Marta Vives Masdeu (periodista de la secció de Cultura de Catalunya Ràdio) el 20/02/2024

Precarietat als escenaris: 6 de cada 10 intèrprets viuen sota el llindar de la pobresa

Una enquesta feta entre actors, ballarins i altres professionals revela que la meitat necessiten una segona feina per subsistir

El 63% dels artistes de Catalunya que es dediquen a arts escèniques com el teatre o la dansa es troben per sota el llindar de la pobresa. Aquesta és una de les dades de l'informe sociolaboral sobre aquest sector que ha elaborat, a escala estatal, la **Fundació AISGE**.

Segons aquestes dades, només el **25% dels actors, ballarins o directors escènics** catalans, entre altres artistes audiovisuals, superen el llistó dels **18.000 euros d'ingressos anuals** (poc més del salari mínim interprofessional).

El **49% dels artistes han de recórrer a una segona feina** al marge de l'artística per subsistir, però un 13% estan desocupats tant dins com fora de la seva professió.

L'actor **Sergi Mateu**, delegat d'AISGE a Catalunya, destaca que aquesta és una fotografia del sector que ha de servir perquè la societat en prengui consciència: "És una professió que dóna el màxim perquè la gent gaudeixi, però en la qual és molt difícil tirar endavant."

Les dones artistes, encara més precàries

L'esclatxa salarial entre homes i dones és abismal entre els artistes catalans: **elles ingressen 9.900 euros a l'any i ells, 15.100**. Una desigualtat evident que cal abordar, segons Mateu: "La dona està per sota i lluitem per igualar el seu nivell salarial. Ens hi hem de posar molt forts."

Aquest estudi de la Fundació AISGE -entitat que té per objectiu l'assessorament i la promoció dels artistes- ha estat elaborat al llarg de tot el 2023 a partir de **3.410 enquestes** realitzades entre els seus socis (uns 700 a Catalunya), amb una edat mitjana d'uns 45 anys.

L'estudi, per tant, abasta gairebé el 40% dels artistes audiovisuals del país.

MÉS INFO

www.3cat.cat/324/precarietat-als-escenaris-6-de-cada-10-interprets-viuen-sota-el-llindar-de-la-pobresa/noticia/3277665/

© Juanjo Marín

BIOGRAFIA AUTORIA I DIRECCIÓ

Josep Julien

Actor, dramaturg i director. Es va formar a l'Institut del Teatre en interpretació i a l'Obrador de la Sala Beckett en dramaturgia i direcció, amb Martin Crimp, Biljana Srbljanovic i Neil LaBute. Ha rebut nombrosos premis: 50 aniversari Crèdit Andorrà per *Anitta Split*, Premi Octubre per *Sex n' Drugs n' Johan Cruyff*, IV Premi Fundació Romea per *Hong Kong Haddock*, Premi SGAE Jardiel Poncela 2020 per *Bonobo*, Premi Quim Masó 2021 per *Bonobo*, Premi Ciutat de Carlet 2022 per *La dona sense cor*, Premi Ciutat d'Alzira 2022 per *Carn Humana*.

Diversos dels seus textos han estat publicats, és el cas d'*Absolutament lluny* (Editorial de L'Associació d'actors i directors professionals de Catalunya), *Aitta Split* (Arola editors), *Sex N' Drugs N' Johan Cruyff* (3 i 4 edicions), *Hong Kong Haddock* (Arola editors), *Bonobo* (Club Autor SGAE), *La dona sense cor* (Editorial Neopatria) i *Carn Humana* (Bromera edicions).

Com a actor, té una llarga trajectòria en el món audiovisual i també dalt dels escenaris. Ha treballat amb Daniela Feixas, Ramon Simó, Sílvia Munt, Cesc Gay, Magda Puyo, Manuel Dueso, Xavier Albertí, Josep Maria Mestres, Àlex Rigola i Lurdes Barba entre molts altres. Ha participat en sèries de televisió com *La Riera*, *Hache*, *Vota Juan*, *Cuéntame como pasó*, *Com si fos ahir* o *Porca Misèria*, entre d'altres

© Juanjo Marín

BIOGRAFIA INTÈRPRET Santi Ricart

Actor format a l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha participat en nombroses sèries de televisió. També ha participat en pel·lícules sota les ordres de Ventura Pons, Dani de la Orden, Salvador García Ruiz o Ignasi P. Ferrer, entre altres. Ha participat en nombrosos muntatges sota la direcció de Fabià Puigserver, Sergi Belbel, Ramon Simó, Rafel Duran, Josep Maria Mestres, Àlex Rigola, Miguel del Arco, Roberto Romei, Pau Roca, Mònica Bofll, Lurdes Barba i Paco Zarzoso o Montse Rodríguez, entre d'altres.

FITXA ARTÍSTICA

TEXT I DIRECCIÓ

Josep Julien

INTÈRPRET

Santi Ricart

ESCENOGRAFIA

Anna Tantull

IL·LUMINACIÓ

Xavi Gardés

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Pepo Blasco

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

MENCIÓ

Text seleccionat a la convocatòria de textos i projectes @onelteatrebatega

PRODUCCIÓ

Flyhard Produccions S.L.

INFORMACIÓ PRÀCTICA

HORARI

De dimecres a divendres a les 19.30 h
El dissabte a les 17.30 h i a les 21.30 h
El diumenge a les 18.30 h

DURADA

1 h 35'

LLOC

Montjuïc. Espai Lliure

IDIOMA

En català

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil
25/10 audiodescripció i sobretítols adaptats

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, adaptacions per xarxes socials, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-la-nit-del-peix-kiwi

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

membre de

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

